

Wederopbouw jaren 1950- 1960

Hans van Beek

In de laatste uitgave van de “Graver” deed Gerard Hollanders een dringende oproep om verhalen van de oudere Puttenaren over de na- oorlogse wederopbouw van de vitale functies voor de samenleving in ons dorp. Een belangrijk punt was de woonvoorziening.

Als ik terugdenk aan de jaren 50 zie ik de vele noodwoningen nog voor me, die op diverse plaatsen in Putten gebouwd waren om onderdak te bieden aan Puttenaren die na de razzia of tijdens de bevrijding hun huis kwijt geraakt waren, maar ook aan trouwlustige stellen waarvoor geen plek was in verband met de neergang van de woningbouw tijdens de oorlogsjaren. Ze stonden voornamelijk tussen de Garderenseweg ter hoogte van waar nu de Vijverhof en de Willem Alexanderhof gebouwd zijn en de Prins Hendrikweg. Er zullen best Puttenaren zijn die er een foto uit hun jeugdjaren van hebben.

Toen de bouw in de jaren 50 en 60 weer op gang kwam kregen de bewoners veelal een nieuwe sociale huurwoning toegewezen, die in hoog tempo her en der in de gemeente werden neergezet. Zo ook een zekere Gerrit met zijn vrouw, een van de laatste bewoners. Die zag echter zo'n mooi, nieuw huis niet zitten en ging een woningruil aan met iemand uit de Holkerstraat in Nijkerk, die alvast de nieuwe woning betrok, zodat Gerrit diens huis in Nijkerk leeg kon aanvaarden.

Onze firma moest de inboedel overbrengen. Dat was vlot geregeld, want deze klant maakte het ons gemakkelijk door de tussendeuren eruit te slopen om de meubels door de smalle deuropening te krijgen. Ook trok hij de lampen met een beste ruk van het plafond. De woning zou immers toch binnen de kortste keren gesloopt worden!

Zo vertrok de vrachtauto met Evert van Beek aan het stuur en Gerrit met zijn vrouw in de cabine naar Nijkerk. Ondergetekende, die als jongen van vijftien ook meehielp, moest achterin de laadbak zitten met de hond van de familie aan de halsband. Bij het wegdraaien de Rijksweg op richting Nijkerk ving ik nog een glimp op van de ambtenaren ter secretarie van het oude Gemeentehuis, die staand achter de ramen getuige waren van het vertrek van deze hen niet onbekende familie. Ik weet niet meer of ze ook zwaaiden.

De reis ging verder. In Nijkerk aangekomen rees er een levensgroot probleem. Er stond een politieman voor de deur, waarboven een hagelnieuw wit bordje met zwarte letters was gehangen met het opschrift: "Onbewoonbaar verklaarde woning". De handhaver van het gezag ontzegde hen dus de toegang. Er zat niets anders op dan onverrichter zake terug te keren naar de zojuist verlaten noodwoning, die wederom in een dringende behoefte voorzag. Gelukkig hing hier inmiddels geen bordje boven de deur, maar voor de omstanders werd hij wel "Onverklaarbaar bewoond".

+++